

**การพัฒนาความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ
โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่**

The development of the ability of oral interpretation of poetry of the quatrain
by using the self-learning process of students majoring in Thai language,
Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University

โชคثیرภักณ์ ธนเศรษฐวัฒนา / Chokthiraphak Thanasetthawatthana

*โปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เชียงราย 57100, ประเทศไทย
Lecturer of the Thai language program, Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University
Chiang Rai 57100, Thailand*

Email : kruiyokruyo@gmail.com

Received: July 28, 2023

Revised: August 18, 2023

Accepted: August 20, 2023

Abstract

This research article aimed to 1) compare the scores for the student's reading ability of the oral interpretation of poetry of the quatrain, before and after learning by using the self-learning process, 2) to study the progression of the score ability of oral interpretation of poetry of the quatrain by using a self-learning process and 3) to study the students' satisfaction towards the self-learning process. The sample group was 24 students of the 2nd year in the AB group majoring in Thai language, Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University, who enrolled in course of the art of oral reading in the second semester of the academic year 2022, obtained by purposive sampling. There were 4 types of research tools: 1) a tool used to develop the ability of oral interpretation of poetry of the quatrain, 2) a tool used to test, 3) tools used to assess the test and 4) a tool to measure student's satisfaction towards learning activities. The Statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t-test. The results showed that 1) The ability to test the oral interpretation of poetry of the quatrain by using a self-learning process of students after learning was significantly higher than before learning at the .01 level. 2) For progression of proficiency test scores in

oral interpretation of poetry, the overall score of all tests was 84.15 percent, which was higher than the specified criteria and 3) the student's satisfaction towards the self-learning process was higher than the specified criteria, which has the highest level.

Key words: oral interpretation of poetry, quatrain, self-learning process

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะ ประเภทโคลงสี่สุภาพ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา 2) ศึกษาความก้าวหน้าของคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะระหว่างเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศิลปะการอ่านออกเสียง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ได้แก่ หมู่เรียน AB จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4 ประเภท ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ 3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินการทดสอบ และ 4) เครื่องมือวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการทดสอบอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความก้าวหน้าของคะแนนทดสอบความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะระหว่างเรียน โดยรวมของการทดสอบทั้งหมด ได้ร้อยละ 84.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และ 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การอ่านทำนองเสนาะ, โคลงสี่สุภาพ, การเรียนรู้ด้วยตนเอง

บทนำ

การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นกระบวนการและเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างฐานพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนสำหรับครูและอาจารย์ผู้สอนในระดับต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัยในรายวิชาต่างๆ ซึ่งเป็นกระบวนการที่สามารถชี้แนะและส่งเสริมให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพได้ เนื่องจากเป็นช่วงวัยระดับการศึกษาที่มีศักยภาพและความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Thanasetthawatthana (2018, p. 59) ได้กล่าวว่า แนวคิดทฤษฎีในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพ โดยสามารถนำความรู้เดิมและความรู้ใหม่ผนวกเข้าด้วยกัน ทั้งนี้ Bell (1993:41) ได้อธิบายสอดคล้องว่า การเรียนรู้ไม่ใช่การเติมสมองที่ว่างเปล่าของผู้เรียนให้เต็ม หรือ

ไขไม่ได้มาซึ่งความคิดใหม่ ๆ ของผู้เรียน แต่เป็นการพัฒนาความคิดที่มีอยู่แล้ว ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้สร้างความคิดมากกว่าการดูซึมความคิดใหม่ ๆ และสร้างความหมายจากประสบการณ์ด้วยตนเอง สำหรับ Cobb (1994, p.12) ได้กล่าวว่า เป็นกระบวนการที่ไม่ได้หยุดนิ่งอยู่กับที่ ซึ่งการสร้างความรู้เป็นกระบวนการทางสังคม และเป็นความร่วมมือกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ซึ่ง Vygotsky (1978) นักจิตวิทยาชาวรัสเซีย ได้แสดงแนวคิดที่ว่า “ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาด้านพุทธิปัญญา” รวมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพในการพัฒนาด้านพุทธิปัญญาซึ่งเชื่อว่า ผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ในทำนองเดียวกัน Saduak Kan (2000, p.102) ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองว่าเป็นรูปแบบที่มาจากผู้เรียนช่วยกันแก้ปัญหาในการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนจะเริ่มต้นด้วยปัญหาที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา คือ ประสบการณ์และโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม โดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แก้ปัญหา คัดค้าน จนกระทั่งหาเหตุผล หรือหลักฐานในเชิงประจักษ์มาขัดความขัดแย้งทางปัญญาภายในตนเอง

จากข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เป็นแนวคิดการพัฒนาด้านพุทธิปัญญา (Cognitive theory) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงศักยภาพในการเรียนรู้ของตนเองของผู้เรียนแต่ละคนที่อาจมีความแตกต่างกัน โดยมีกระบวนการเรียนรู้ซึ่งเริ่มจากปัญหาหรือข้อขัดแย้งทางความคิด โดยผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ความคิดเดิมในการสร้างฐานความรู้ใหม่ ผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของผู้เรียน มีการอภิปราย คัดค้าน อธิบายเหตุผล แสดงหลักฐานเพื่อขัดความขัดแย้งทางปัญญาให้เกิดความรู้ความคิดใหม่จากประสบการณ์การเรียนรู้ในสังคมของผู้เรียนที่ร่วมกันคิดค้นและแก้ปัญหาพร้อมกัน ซึ่งหมายถึงการเรียนรู้เพื่อหาคำตอบจากสิ่งที่ค้างคาใจหรือความไม่ชัดเจนทางความคิด ผ่านกระบวนการเรียนรู้จากข้อสงสัยหรือปัญหา คิดค้น สืบค้น ยกประเด็น แก้ปัญหา อธิบายความรู้ใหม่ และพัฒนาทักษะต่างๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้ของตนเองได้ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่ามีความน่าสนใจต่อการนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของตนเองในด้านความสามารถอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพได้ ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ผู้วิจัยพบว่า แนวคิดเรียนรู้ด้วยตนเองได้ถูกนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างหลากหลาย เช่น Butdanoi (2021, p. 194) ได้แสดงความเชื่อมั่นว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองซึ่งมาจากแนวคิดของ Driver & Bell (1986) สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แนวคิดสำคัญที่ถูกต้องและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในโจทย์ปัญหาได้โดยการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองซึ่งมีกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนคือ 1) ชี้นำ 2) ทบทวนความรู้เดิม 3) ขึ้นปรับเปลี่ยนความคิด 4) ชี้นำความคิดไปใช้ และ 5) ทบทวน ซึ่งกระบวนการวิจัยดังกล่าวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

การอ่านทำนองเสนาะ ถือเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทยอีกทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความสามารถในการอ่านออกเสียงในภาษาไทยอย่างถูกต้องตามอักขรวิธีของภาษารวมทั้งท่วงทำนองและลีลาของคำประพันธ์ไทยแต่ละชนิด ได้แก่ ทำนองโคลง ร่าย ฉันท์ กาพย์ กลอน นอกจากการส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง การอ่านทำนองเสนาะยังส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาและรสของวรรณคดีไทย มีความซาบซึ้งในท่วงทำนองและสุนทรียภาพของคำประพันธ์ รักและหวงแหนสืบทอดในฐานมรดกทางวัฒนธรรมของชาติได้ Khumphakdi (1994, p. 120) ได้อธิบายถึงการอ่านทำนองเสนาะซึ่งมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนคือช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจและจับทวารณคดีที่วินิพนธ์ได้เร็วขึ้น ทำให้อ่านก่อนบทต่าง ๆ อีกทั้งยังช่วยในการศึกษาและถ่ายทอดเผยแพร่วรรณคดีให้กว้างขวางขึ้น ขณะที่ Akanitthada (2013, p. 1) ได้กล่าวว่า คำว่าทำนองเสนาะนั้นมีความหมายจำเพาะเจาะจงถึงการอ่านออกเสียงคำประพันธ์ร้อยกรองเป็นท่วงทำนองต่างๆ ตามรูปแบบและลักษณะเฉพาะของคำประพันธ์นั้น ๆ ซึ่งการทำนองเสนาะมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนเกิดความซาบซึ้งถึงคุณค่าของวรรณคดีที่วินิพนธ์อันเป็นมรดกสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติ สามารถอ่านร้อยแก้วหรือร้อยกรองได้ถูกต้องตามทำนอง จังหวะ และลีลาของคำประพันธ์ เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานในการอ่านเป็นถ้อยคำคล้องจอง (Akanitthada, 2013, p. 34) ทั้งนี้ Thonglo (2000, p. 581) ได้อธิบายถึงการอ่านทำนองเสนาะไว้ว่า เป็นการอ่านที่มีเสียงสูงต่ำ ยาว สั้น หนัก เบา ทอดเสียง เลื่อนเสียง เน้นจังหวะเน้นสัมผัสให้ชัดเจนไพเราะ มีจังหวะและคลื่นเสียงเป็นกวางวนขึ้นลง ทำให้เกิดอารมณ์คล้อยตามไปตามทำนองเสียงนั้น ขณะเดียวกัน Tangthawi (1983, p. 57) ได้กล่าวว่า การอ่านทำนองเสนาะเป็นการอ่านออกเสียงประเภทหนึ่งซึ่งประกอบไปด้วยการใช้ระดับเสียงต่างๆ ให้มีจังหวะและทำนองเพื่อให้เกิดความไพเราะเพราะพริ้ง เพลิดเพลินเจริญใจแก่ผู้ฟัง หรือผู้อ่านเอง นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานยังเห็นความสำคัญของการอ่านร้อยแก้วร้อยกรองตลอดจนการอ่านทำนองเสนาะ

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ฉบับปรับปรุง ปีพุทธศักราช 2562 นอกจากนี้เป้าหมายในการผลิตครูที่มีคุณภาพสู่สังคมแล้ว ยังมีจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้บัณฑิตมีความรู้และทักษะในทางภาษาไทย และวรรณคดีไทย ซึ่งในโครงสร้างหลักสูตรยังได้กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนในรายวิชาศิลปะการอ่านออกเสียง จำนวน 3 หน่วยกิต สัปดาห์ละ 4 คาบ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง เกิดความซาบซึ้งในภาษาและวรรณคดีไทย ตลอดจนเนื้อหาและท่วงทำนองการประพันธ์ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะครูในอนาคตได้ (Thai language program, p. 2019)

ปัญหาการอ่านทำนองเสนาะ ผู้วิจัยได้ค้นพบจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชา ศิลปะการอ่านออกเสียง ซึ่งผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาดังกล่าว ได้พบว่าการจัดการเรียนการสอนประสบปัญหาหลายอย่าง เช่น 1) นักศึกษาขาดความสนใจในการอ่านทำนองเสนาะตั้งแต่ต้น 2) นักศึกษาขาดความกระตือรือร้นในการฝึกฝนการอ่านทำนองเสนาะที่ต้อง 3) ในโรงเรียนที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษานั้น นักศึกษาไม่เคยได้ฝึกฝนการอ่านทำนองเสนาะ 4) นักศึกษาไม่มีความมั่นใจในการอ่านทำนองเสนาะ 5) นักศึกษาขาดความเข้าใจในท่วงทำนองของคำประพันธ์ทำให้อ่านไม่ถูกต้องตามท่วงทำนอง และ 6) นักศึกษาขาดความรู้และทักษะในการเปล่งเสียง เช่น ออกเสียงไม่ชัดเจน เอื้อนเสียง ครั้นเสียง หลบเสียง ผ่อนเสียง ไม่เป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ ซึ่งพบว่าจากการทดสอบการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ คะแนนการทดสอบของนักศึกษาทั้งหมด โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ต่ำสุดของการอ่านคำประพันธ์ชนิดอื่น ซึ่งนักศึกษาควรได้รับการพัฒนาให้มีทักษะและความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพให้สูงขึ้น เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในอนาคตได้

สำหรับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเองข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีเพื่อนำมาออกแบบกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการวิจัยการพัฒนาศักยภาพในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ด้วยมีความคาดหวังว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย นอกจากจะมีความรู้เกี่ยวกับการสอนและวิชาเฉพาะด้านภาษาและวรรณคดีไทยตามเนื้อหาของหลักสูตรแล้ว จำเป็นต้องมีพื้นฐานและทักษะในการอ่านทำนองเสนาะที่ดี เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยได้ในอนาคต เนื่องจากในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เห็นความสำคัญของการส่งเสริมให้นักเรียนได้เกิดทักษะในการอ่านออกเสียง การอ่านท่องบทธาขยาน ตลอดจนการเรียนรู้วรรณคดีไทยผ่านการอ่านบทธาขยานและทำนองเสนาะในแบบเรียนระดับชั้นต่างๆ ได้เกิดความซาบซึ้งในรสของวรรณคดี และท่วงทำนองของคำประพันธ์ไทยอย่างเห็นคุณค่า

จากข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่า การอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ เป็นคำประพันธ์ที่มีความงดงามไพเราะ มีเอกลักษณ์ของท่วงทำนอง แต่ก็ยังมีท่วงทำนองในการอ่านถ่ายทอดเสียงสูงต่ำ ซึ่งเนื้อหา คำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพในบางเรื่องมีความแตกต่างกันในการขึ้นเสียงสูง เสียงต่ำ ทำให้ผู้ฝึกฝน การอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพเกิดความสับสนในท่วงทำนอง ลีลาการออกเสียง ไม่รู้จังหวะ ถ่ายทอดอารมณ์ไม่สอดคล้องกับบท ซึ่งผู้อ่านจำเป็นต้องเข้าใจเนื้อหาและจังหวะในการอ่าน ตลอดจนศิลปะในการอ่านออกเสียง นอกจากนี้คำประพันธ์ประเภทโคลงถือได้ว่าเป็นมรดกอันล้ำค่าที่มีความเป็นมายาวนานตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น ซึ่งปรากฏหลักฐานในวรรณคดีไทยประเภทโคลงเรื่องแรก คือลิลิตโองการแช่งน้ำ ซึ่งสันนิษฐานว่าแต่งขึ้นในสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง) ประมาณปี พ.ศ. 1893 โดยใช้แต่งสลับกับร้อย ซึ่งเรียกลักษณะการแต่งนี้ว่าลิลิต (Romyanan, 1997, p. 81) นอกจากนี้ยังปรากฏหลักฐานทางวรรณคดีที่สะท้อนถึงเรื่องราวสำคัญทางประวัติศาสตร์ เช่น ลิลิตยวนพ่าย ในสมัยอยุธยาตอนต้น รัชสมัยของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ซึ่งเป็นวรรณคดีสำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่สะท้อนเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ แต่งขึ้นเพื่อเทิดพระเกียรติสมเด็จพระมหาจักรี ซึ่งกวีส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญในการแต่งโคลงเพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมต่างๆ ทางสังคม ตลอดจนงานพระราชพิธีที่สำคัญ เช่น พิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยา ดังนั้นบทบาทของการอ่านทำนองเสนาะ การขับเห่ จึงมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตวัฒนธรรมและกิจกรรมทางสังคม ดังเช่น กาพย์เห่เรือเจ้าฟ้ากุ้ง ได้นำมาใช้ขับเห่ประกอบในพระราชพิธีเสด็จพยุหยาตราทางชลมารค

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ถือเป็นปัญหาที่สำคัญซึ่งนักศึกษาควรได้รับการพัฒนาให้เกิดทักษะและความสามารถที่ดีขึ้น และเห็นว่าการใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นแนวคิดทฤษฎีในการเรียนรู้ที่น่าสนใจต่อการปรับพฤติกรรม การเรียนรู้ของนักศึกษาให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการฝึกฝนการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยในหัวข้อเรื่อง การพัฒนาศักยภาพในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยมีความมุ่งหวังว่าจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ราย
2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพระหว่างเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ราย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

สมมติฐานของการวิจัย

1. คะแนนการทดสอบความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน
2. ความก้าวหน้าของคะแนนการทดสอบความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพในระหว่างเรียนแต่ละครั้งโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีการพัฒนาที่สูงขึ้น
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับมาก

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

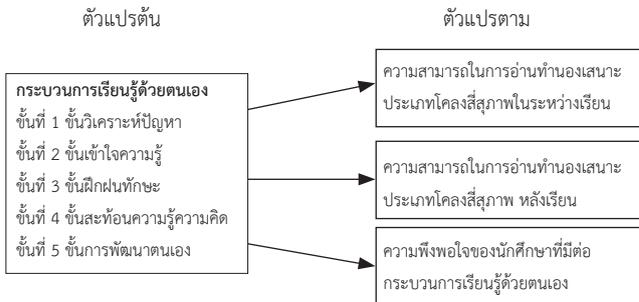
1. ตัวแปรต้น ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ หลังเรียน
 - 2.2 ความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพในระหว่างเรียนแต่ละครั้งของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ราย
 - 2.3 ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ การพัฒนาความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งเป็นกรวิจัยเชิงทดลอง ประเภทกลุ่มเดียว สำหรับกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง ซึ่งพิจารณา

จากหมู่เรียนของนักศึกษาที่มีคะแนนในการทดสอบอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพต่ำสุดเมื่อเทียบกับกลุ่มประชากรทั้งสองหมู่เรียน ดำเนินการวิจัยโดยใช้แผนกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเองในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 7 แผนกิจกรรม ครั้งละ 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 14 คาบ กิจกรรมการเรียนรู้มี 5 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ชั้นวิเคราะห์ปัญหา ชั้นที่ 2 ชั้นเข้าใจความรู้ ชั้นที่ 3 ชั้นฝึกฝนทักษะ ชั้นที่ 4 ชั้นสะท้อนความรู้ความคิด และ ชั้นที่ 5 ชั้นการพัฒนาตนเอง ซึ่งในระหว่างเรียน

1) มีการฝึกทักษะและทดสอบเก็บคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ จำนวน 7 ครั้ง โดยใช้เนื้อหาคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพจากรรณคดีไทยมาสร้างแบบฝึกและแบบทดสอบ โดยมีเครื่องมือประเมินการทดสอบการอ่านทำนองเสนาะที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น 2) ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการทดสอบความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือประเมินการทดสอบการอ่านทำนองเสนาะ ซึ่งเป็นชุดและเกณฑ์เดียวกันกับการทดสอบระหว่างเรียน และ 3) หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จสิ้นผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ดังแผนภาพกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศิลปะการอ่านออกเสียง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 หมู่เรียน ได้แก่ หมู่เรียน AA และ หมู่เรียน AB จำนวนทั้งสิ้น 52 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศิลปะการอ่านออกเสียง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ได้แก่ หมู่เรียน AB จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งพิจารณาจากหมู่เรียนของนักศึกษาที่มีคะแนนในการทดสอบอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพต่ำสุดเมื่อเทียบกับกลุ่มประชากรทั้งสองหมู่เรียน

2. เครื่องมือ การสร้างและหาคุณภาพ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจำแนกเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4 ประเภท ได้แก่

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ ซึ่งได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 7 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมด 14 คาบ ซึ่งในแต่ละแผนประกอบไปด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างความรู้ 5 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ชั้นวิเคราะห์ปัญหา ชั้นที่ 2 ชั้นเข้าใจความรู้ ชั้นที่ 3 ชั้นฝึกฝนทักษะ ชั้นที่ 4 ชั้นสะท้อนความรู้ความคิด และ ชั้นที่ 5 ชั้นการพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ในแผนกิจกรรมการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การทดสอบ และการวัดและประเมินผล และหาคุณภาพ คือ 1) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินคุณภาพ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความสอดคล้องของเนื้อหา โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งได้ค่าเฉลี่ย 4.86 หรือในระดับมากที่สุด และ 2) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับชั้นปี 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 22 คน ซึ่งเป็นนักศึกษา ระดับชั้นที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 แผน เพื่อหาข้อบกพร่องของกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนตรวจสอบเวลาเนื้อหาให้เหมาะสมเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แผนอื่นๆ ซึ่งพบว่า ระยะเวลาและเนื้อหามีความเหมาะสม

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ ซึ่งประกอบไปด้วย 1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพระหว่างเรียน และ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ ก่อน และหลังเรียน ซึ่งแบบทดสอบวัดความสามารถระหว่างเรียน ก่อนและหลังเรียน ซึ่งแบบทดสอบทั้ง 2 ชนิด มีลักษณะที่เหมือนกันคือ คัดเลือกเนื้อหาคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพจาวรรณคดีไทยมาเป็นเนื้อหาในการทดสอบอ่านทำนองเสนาะ ผู้วิจัยได้หาประสิทธิภาพแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาแบบทดสอบกับจุดประสงค์ โดยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ในด้านความตรงเชิงเนื้อหา และความสอดคล้อง โดยเทียบกับเกณฑ์การทดสอบ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินการทดสอบ 2 ชนิด ได้แก่ 1) แบบประเมินการทดสอบการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพระหว่างเรียน และ 2) แบบประเมินการทดสอบการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ ก่อนและหลังเรียน ซึ่งแบบประเมินการทดสอบทั้งสองชนิด มีลักษณะและเกณฑ์ในการประเมินที่เหมือนกัน ซึ่งเป็นแบบประเมินการทดสอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท Likert, (1971, p. 175-176, as cited in Wongrattana, 2010, p.138) โดยใช้เกณฑ์คุณภาพในการประเมินการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ ซึ่งมีรายละเอียดของการประเมิน คือ 1) อ่านได้ถูกต้องตามทำนองและถูกต้องตามฉันทลักษณ์ 2) อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องตามอักขรวิธี 3) อ่านเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง 4) มีลีลาและจังหวะในการออกเสียง เช่น การเอื้อน หลบเสียง ครั้นเสียง 5) ถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกได้เหมาะสมกับบท และ 6) น้ำเสียง มีความไพเราะ มีความหนัก

เบาและความชัดเจน ผู้วิจัยได้หาคุณภาพแบบทดสอบที่สร้างขึ้นโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาแบบทดสอบกับจุดประสงค์ โดยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมในด้านความตรงเชิงเนื้อหา และความสอดคล้องของเนื้อหาการทดสอบ โดยเทียบกับเกณฑ์การทดสอบเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

2.4 เครื่องมือวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีลักษณะเป็นข้อคำถาม จำนวน 15 ข้อ เพื่อวัดระดับความพึงพอใจ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผู้วิจัยได้หาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาแบบทดสอบกับจุดประสงค์ โดยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ในด้านความตรงเชิงเนื้อหา และความสอดคล้องของเนื้อหาการทดสอบ โดยเทียบกับเกณฑ์การทดสอบ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 (Tanya, 2013, p. 179-180)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียน เพื่อวัดความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพของนักศึกษา จำนวน 4 บท

3.2 ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน กิจกรรมการเรียนรู้ แผนกิจกรรมละ 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 14 คาบ โดยมีการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพระหว่างเรียน จำนวน 7 ครั้ง

3.3 ทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพของนักศึกษา จำนวน 4 บท

3.4 เก็บข้อมูลแบบสอบถาม เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียด ดังนี้

4.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพก่อนและหลังเรียน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการทดสอบอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ โดยการหาค่าเฉลี่ย \bar{x} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. และการทดสอบค่าที่แบบเปรียบเทียบก่อนหลังทีละคู่ (Paired t-test)

4.2 วิเคราะห์ความก้าวหน้าของคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพระหว่างเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็นการวิเคราะห์ความก้าวหน้าของคะแนนความสามารถในการทดสอบ

อ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพระหว่างเรียน จากแผนกิจกรรมการเรียนรู้ 7 แผนกิจกรรม จำนวน 7 ครั้งโดยการหำร้อยละ ค่าเฉลี่ย \bar{x} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.

4.3 วิเคราะห์คะแนนความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการหำร้อยละ ค่าเฉลี่ย \bar{x} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้เสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผลการวิจัยพบว่าคะแนนทดสอบความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

การทดสอบ	n	ร้อยละ	\bar{x}	S.D.	t-test
T1	24	69.72	20.92	3.92	
T2	24	85.69	25.71	3.47	15.92**
ค่าความแตกต่าง		15.97	4.5	00.45	

** p ≤ .01

2. การวิเคราะห์ความก้าวหน้าของคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพระหว่างเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าของคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพระหว่างเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งพบว่าคะแนนความก้าวหน้าระหว่างเรียน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ได้ร้อยละ เท่ากับ 84.15 ค่าเฉลี่ย \bar{x} มีค่าเท่ากับ 25.24 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 1.06 ทั้งนี้ผลการวิจัยได้สอดคล้องกับสมมติฐาน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความก้าวหน้าของคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพระหว่างเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

กิจกรรมการทดสอบอ่าน	n	คะแนน	ร้อยละ	\bar{x}	S.D.
ลิลิตตะเลงพ่าย	24	30	83.89	25.17	0.70
ลิลิตพระลอ	24	30	84.03	25.21	0.88
โคลงพาสีสอนน้อง	24	30	83.47	25.04	1.20
โคลงโลกนิติ	24	30	83.75	25.13	0.99
นิราศนรินทร์	24	30	84.17	25.25	1.11
กาพย์เห่เรือเจ้าฟ้ากุ้ง	24	30	84.58	25.38	1.13
ลิลิตเพชรมงกุฎ	24	30	85.14	25.54	1.47
ผลรวม	24	210	84.15	25.24	1.06

3. การวิเคราะห์คะแนนความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ร้อยละ เท่ากับ 87.22 ค่าเฉลี่ย \bar{x} เท่ากับ 4.36 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.77 โดยคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จากแบบสอบถามทั้งหมด 15 ข้อ พบว่า ลำดับที่ 1 คือ ทักษะการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในวิชาชีพครูภาษาไทยของท่านในอนาคต มีค่ามากที่สุด ได้ร้อยละ เท่ากับ 93.33 ค่าเฉลี่ย \bar{x} เท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.67 ลำดับที่ 2 คือ การฝึกทักษะการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพมีประโยชน์ในด้านการออกเสียงภาษาไทย มีค่ามากที่สุด ได้ร้อยละ เท่ากับ 91.67 ค่าเฉลี่ย \bar{x} เท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.72 ลำดับที่ 3 คือ ความพึงพอใจต่อการส่งเสริม เรียนรู้ พัฒนาทักษะ และการเห็นคุณค่าของการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพของอาจารย์ผู้สอน มีค่ามากที่สุด ร้อยละ เท่ากับ 90.83 ค่าเฉลี่ย \bar{x} เท่ากับ 4.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.59 ลำดับที่ 4 คือ ความพึงพอใจต่อรูปแบบ เครื่องมือ วิธีการ เทคนิค ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านโคลงสี่สุภาพ มีค่ามากที่สุด ได้ร้อยละ เท่ากับ 90.00 ค่าเฉลี่ย \bar{x} เท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.72 และลำดับที่ 15 เป็นลำดับสุดท้าย คือ พึงพอใจต่อเนื้อหาทฤษฎีหลักการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพที่อาจารย์ผู้สอนนำมาใช้ ได้ร้อยละ เท่ากับ 81.67 ค่าเฉลี่ย \bar{x} เท่ากับ 4.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.83 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์คะแนนความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

รายการประเมินความพึงพอใจ	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ	ระดับความพึงพอใจ
1. การฝึกทักษะการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพมีประโยชน์ ในด้านการออกเสียงภาษาไทยของท่านในระดับใด	4.58	0.72	91.67	มากที่สุด
2. ทักษะการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ในวิชาชีพครูภาษาไทยของท่านในอนาคตในระดับใด	4.67	0.64	93.33	มากที่สุด
3. ท่านพึงพอใจต่อระยะเวลาที่เนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในแต่ละครั้งที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดในระดับใด	4.21	0.83	84.17	มากที่สุด
4. ท่านพึงพอใจต่อเนื้อหาโคลงสี่สุภาพที่นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะ การอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด ในระดับใด	4.13	0.80	82.50	มากที่สุด
5. ท่านพึงพอใจต่อเนื้อหาทฤษฎีหลักการอ่านทำนองเสนาะประเภท โคลงสี่สุภาพที่อาจารย์ผู้สอนนำมาใช้ในระดับใด	4.08	0.83	81.67	มากที่สุด
6. ท่านพึงพอใจต่อการรับรู้ เข้าใจความรู้ เกิดทักษะ ในการฝึกอ่าน ทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพของอาจารย์ผู้สอนในระดับใด	4.21	0.83	84.17	มากที่สุด
7. ท่านพึงพอใจต่อรูปแบบกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อาจารย์ ผู้สอนกำหนดให้ในระดับใด	4.42	0.78	88.33	มากที่สุด
8. ท่านพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ชั้นการวิเคราะห์ปัญหาการอ่าน โคลงสี่สุภาพของท่านในระดับใด	4.38	0.92	87.50	มากที่สุด
9. ท่านพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ชั้นเข้าใจความรู้การอ่านโคลง สี่สุภาพของท่านในระดับใด	4.29	0.91	85.83	มากที่สุด
10. ท่านพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ชั้นฝึกฝนทักษะการอ่านโคลง สี่สุภาพของท่านในระดับใด	4.38	0.65	87.50	มากที่สุด
11. ท่านพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ชั้นสะท้อนความรู้ความคิด การอ่านโคลงสี่สุภาพของท่านในระดับใด	4.46	0.72	89.17	มากที่สุด
12. ท่านพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ชั้นการพัฒนาตนเองการอ่าน โคลงสี่สุภาพของท่านในระดับใด	4.33	0.76	86.67	มากที่สุด
13. ท่านพึงพอใจต่อสื่อที่นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านทำนอง เสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพในระดับใด	4.25	0.90	85.00	มากที่สุด
14. ท่านพึงพอใจต่อรูปแบบ เครื่องมือ วิธีการ เกณฑ์ ในการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านโคลงสี่สุภาพ ในระดับใด	4.50	0.72	90.00	มากที่สุด
15. ท่านพึงพอใจต่อการส่งเสริม เรียนรู้ พัฒนาทักษะ และการเห็น คุณค่าของการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพของอาจารย์ ผู้สอนในระดับใด	4.54	0.59	90.83	มากที่สุด
รวม	4.36	0.77	87.22	มากที่สุด

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่าคะแนนทดสอบความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ตามกระบวนการขั้นตอนที่มีลำดับขั้นความสำคัญของการเรียนรู้คือ กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการสร้างประสบการณ์เรียนรู้โดยให้ความสำคัญของการทบทวนความรู้เดิมเพื่อนำมาใช้ในการสร้างความรู้และประสบการณ์ใหม่โดยผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งจะเห็นได้ว่า ชั้นวิเคราะห์ปัญหา เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียนที่ผู้สอนได้กระตุ้นให้นักศึกษาได้อ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ โดยใช้ทักษะความรู้เดิมในการอ่าน จากนั้นนักศึกษาได้วิเคราะห์ปัญหาในการอ่านเพื่อหาข้อผิดพลาดของตนเองเพื่อนำมาพัฒนาการอ่านทำนองเสนาะให้ดียิ่งขึ้น ส่วนปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษานั้นจะเห็นได้ว่าขั้นสะท้อนความรู้ความคิด เป็นขั้นที่นักศึกษาแต่ละคนมีโอกาสได้มีการฝึกฝนทักษะการอ่านทำนองเสนาะจนเป็นที่พอใจของตนเอง จากนั้นนักศึกษาจับคู่กันแล้วอ่านให้เพื่อนฟัง โดยให้เพื่อนที่ฟังได้มีการแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการอ่านทำนองเสนาะ เพื่อให้นักศึกษาได้ทราบถึงข้อบกพร่องในการพัฒนาทักษะของตนเองและเกิดความตระหนักในการฝึกฝนพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ในขั้นการพัฒนาตนเองเป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นหลังจากที่นักศึกษาได้จับคู่อ่านทำนองเสนาะให้เพื่อนฟัง นักศึกษาได้นำข้อเสนอแนะของเพื่อนและอาจารย์ผู้สอนไปปรับใช้ในการพัฒนาการอ่าน ซึ่งเป็นการปรับโครงสร้างความรู้เดิมและประสบการณ์ความรู้ใหม่ไปพัฒนาการอ่านทำนองเสนาะให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเองของ Bell (1993:41) ได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสอดคล้องว่า การเรียนรู้ไม่ใช่การเติมสมองที่ว่างเปล่าของผู้เรียนให้เต็ม หรือไม่ใช่ได้มาซึ่งความคิดใหม่ ๆ ของผู้เรียน แต่เป็นการพัฒนาความคิดที่มีอยู่แล้วของผู้เรียน ซึ่งหมายถึงผู้เรียนเป็นผู้สร้างความคิดมากกว่าการดูดซึมความคิดใหม่ ๆ และผู้เรียนสร้างความหมายจากประสบการณ์ด้วยตนเอง นอกจากนี้ Cobb (1994, p. 12) กล่าวถึงการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างความรู้ว่า เป็นกระบวนการที่ไม่ได้หยุดนิ่งอยู่กับที่ ในการสร้าง การรวบรวม และการตกแต่งความรู้ ซึ่งการสร้างความรู้เป็นกระบวนการทางสังคม และเป็นความร่วมมือกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ทั้งนี้ Thanasetthawatthana, (2018, p.59,187) ได้ศึกษา ในหัวข้อเรื่องนวัตกรรมแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษากลุ่มชาติพันธุ์อาข่าในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้กล่าวถึงแนวทฤษฎีในการเรียนรู้ด้วยตนเองว่า เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพ และความต้องการ โดยมีการนำความรู้เดิมและความรู้ใหม่ผนวกเข้าด้วยกัน ซึ่งในกระบวนการวิจัยได้ใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเองในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยนวัตกรรมบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเพื่อแก้ปัญหาการออกเสียงตามแนวภาษาศาสตร์ของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย สอดคล้องกับ Butdanai (2021, p. 136) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองร่วมกับกลวิธี STAR

ที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีเรื่อง ปริมาณสารสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎี การสร้างความรู้ด้วยตนเองร่วมกับ กลวิธี STAR มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความก้าวหน้าของคะแนนความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพระหว่าง เรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งพบว่าคะแนน ความก้าวหน้าระหว่างเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด มีร้อยละ เท่ากับ 84.15 ค่าเฉลี่ย \bar{x} มีค่าเท่ากับ 25.24 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 1.06 ทั้งนี้ผลการวิจัยได้สอดคล้องกับสมมติฐาน ซึ่งการจัดกิจกรรม การเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้มีการเรียนรู้อย่างอิสระ โดยสามารถเรียนรู้และพัฒนาการอ่าน ทำนองเสนาะของตนเองได้จากสื่อต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อออนไลน์ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนได้คอยแนะนำ และแหล่งสารสนเทศให้สามารถเข้าถึงสื่อได้สะดวกและรวดเร็ว ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้วิธีการอ่านได้ ด้วยตนเอง ทั้งนี้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองยังสามารถทำให้นักศึกษาได้นำเอาความรู้เดิม ทักษะเดิม มาวิเคราะห์เพื่อหาจุดบกพร่องในการอ่านพัฒนาทักษะของตนเอง ทำให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยง ความรู้ใหม่ผ่านประสบการณ์ที่เรียกว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคม คือ เพื่อน และอาจารย์ผู้สอนมีบทบาท ในการรับฟังและให้ข้อเสนอแนะให้กำลังใจ อีกทั้งกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งทำให้นักศึกษาเกิด ความรู้และทักษะการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพได้ดีขึ้น โดยวิธีการเรียนรู้ตามขั้นตอน คือ 1) ขั้นวิเคราะห์ปัญหา 2) ขั้นเข้าใจความรู้ 3) ขั้นฝึกฝนทักษะ 4) ขั้นสะท้อนความรู้ความคิด และ 5) ขั้นการพัฒนาตนเอง สอดคล้องกับ Vygotsky (1978, as cited in Khae Mani, 2005, pp.90-91) กล่าวว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง หรือทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ เป็น ทฤษฎีพัฒนาการทาง เชาว์ปัญญา ซึ่งมีมนุษย์ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งนอกจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ แล้วยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งก็คือวัฒนธรรมที่แต่ละสังคมสร้างขึ้น สถาบันต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่สถาบัน ครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของแต่ละบุคคล เช่นเดียวกับ Wan Yen, (2013, pp. 110 - 111) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนการสอนบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ เรื่องการเขียนเพื่อ การสื่อสาร โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อันเป็นผลมาจากการจัดการเรียนการสอนบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ ได้มีการสร้างอย่างเป็นระบบด้วยหลักการออกแบบ 5 ขั้นตอนได้ผ่านการประเมินคุณภาพและปรับปรุงตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ผ่านกระบวนการประเมินหาค่า ความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ทำให้อาจารย์ผู้สอนสามารถวัดผลได้ตรงตามจุดประสงค์ การเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจ มีเป้าหมาย สามารถ วางแผนการเรียนอย่างเป็นระบบ รวมทั้งมีการค้นคว้าและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน แลกเปลี่ยนความรู้กัน ระหว่างเรียน จึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น

3. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ร้อยละ เท่ากับ 87.22 ค่าเฉลี่ย \bar{x} เท่ากับ 4.36 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 0.77 โดยคะแนน ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยมีผลมาจากกระบวนการเรียนรู้ ด้วยตนเอง มีแนวคิดทฤษฎีที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น นอกจากนี้

กิจกรรมการเรียนการสอนและเครื่องมือการวัดประเมินผลได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จนทำให้เครื่องมือที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพ ส่งผลให้นักศึกษามีความชอบต่อกิจกรรมการเรียน การสอนและการพัฒนาทักษะการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพมากขึ้น จากดังกล่าวสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Wan Yen, (2013, p. 111) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนการสอนบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียน การสอน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากมีการออกแบบและพัฒนาขึ้นตาม ความต้องการของผู้เรียนมีกิจกรรมส่งเสริมความเข้าใจและเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้กระดานสนทนา กระดาน ข้อความในการแสดงความคิดเห็น และรายงานผลการศึกษาค้นคว้าให้นักเรียนได้ทราบผลการศึกษาค้นคว้า ของตนเองและเห็นตัวอย่างผลงานของเพื่อน ๆ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 การวิจัยในครั้งนี้ เป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งมีการทดสอบเป็นรายบุคคลเพียงอย่างเดียว ทำให้มี การใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนาน โดยเฉพาะในกระบวนการทดสอบซึ่งเป็นการทดสอบ ปฏิบัติการอ่านทีละคน ซึ่งแต่ละคนใช้เวลาในการทดสอบนาน ผู้สอนควรมีการวางแผนกิจกรรมการเรียน การสอนให้เหมาะสมกับเวลา

1.2 แบบทดสอบในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพ ซึ่งได้คัดมาจากวรรณคดีไทย ทั้งหมด มีเนื้อหาค่อนข้างอ่านยาก บทอ่านควรคัดมาจากวรรณกรรมและบทกวีที่มีความหลากหลาย เช่น บทกวีนิพนธ์ร่วมสมัยในปัจจุบัน เพื่อจะได้กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองในกิจกรรมขั้นตอนต่าง ๆ ส่งผลต่อการเรียนรู้และ ความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะประเภทโคลงสี่สุภาพของนักศึกษาได้สูงขึ้น ดังนั้นควรมีการนำไปใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อีกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านทำนองเสนาะประเภทอื่น ๆ เช่น ร่าย ฉันท์ กาพย์ กลอน อาจทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านทำนองเสนาะได้ดียิ่งขึ้น

2.2 กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถนำไปต่อยอดในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนสาขาภาษาไทย เช่น คติชนวิทยา และภาษาศาสตร์

References

- Akanitthada, N. (2013). **Melody path to aesthetics**. Bangkok : Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Bell, B.F. (1993). **Children's Science, Constructivism and Learn in Science**. Gelong : Deakin University Press.
- Butdanoi, P. (2021). **The Development of Learning Activities Based on Constructivist Theory and STAR Strategy to Enhance the Word Problem-Solving Ability and Learning Achievement in Chemistry on the Topic of Stoichiometry for Grade 10 Students** [Master's thesis]. Mahasarakham University. (In Thai)
- Cobb, P. Wood L. and Yakel, E. (1994). **Constructivist Approach to Second Grade Mathematics**. in E. Von Glasersfeld (ed.). **Radical Constructivism in Mathematics Education** (pp. 157 – 176). Springer: Netherlands.
- Driver, R. and Bell. (1986). Students Thinking and the Learning of Science: A Constructivist View. **School Science Review**, 67 (240), 443 – 456.
- Khae Mani, T. (2005). **Teaching theory: Knowledge for organizing an effective learning process**. Bangkok : Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Khunphakdi, K. (1994). **Characteristic of reading melody**. Nakhon Pathom : Silpakorn University. (In Thai)
- Romyanan, W. (1997). **Evolution of Thai Literature**. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Saduak Kan, P. (2000). **Untying what one ties with the wisdom in line with the theory constructivism**. Bangkok : Education Reform. (In Thai)
- Tanya, S. (2013). **Research Methodology in Education**. Nakhon Rachasima : Nakhon Rachasima Rajabhat University. (In Thai)
- Tangthawi, S. (1983). **Reading Thai**. Bangkok : Odeon Store. (In Thai)

- Thai Language Program. (2019). **Bachelor of Education Program in Thai Language, Revised Edition 2019**. Chiang Rai : Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University. (In Thai)
- Thanasetthawatthana, C. (2018). **A Linguistics -Based Innovation for Solving Thai pronouncing Problems of Akha Primary School Students in Chiang Rai province** [Doctoral dissertation]. University of Phayao. (In Thai)
- Thonglo, K. (2000). **Thai grammar** (11th ed.). Bangkok: Amorn Publishing House. (In Thai)
- Vygotsky, L. (1978). **Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes**. Harvard : Harvard University Press.
- Wanyen, D. (2013). **Management of teaching and learning on online social networks about writing for Communicate using a self-learning process. To study the learning achievement in Thai subjects for students in grade 3**. [Master's thesis] . Bangkok: King Mongkut's University of Technology Thonburi. (In Thai)
- Wongrattana, C. (2010). **Techniques for using statistics for research**. Bangkok : Graduate base. (In Thai)

